

„Învăță din experiența mea - Erasmus merge mai departe!“

„I am very happy to have been accepted to the Heidelberg University. I was able to progress in German, and took a keen interest in the university and hospital system in Germany. The teachers and the doctors at the hospital were very kind to me. I've made one week practice in surgery, I was so excited they let me do many things and I learned a lot there. Unfortunately the pandemic meant that I did not have many face-to-face classes or the opportunity to make many friends or participate in extra-curricular activities as I would have hoped. I met a few medical students from the university at the very beginning of the year during a "psychosomatics seminar", and with them I spend the most time with on weekends walking around along the Neckar. I also met the other Erasmus students in my building, who were mainly Italians with whom we did pasta evenings!“

B. Inès

Universitätsklinikum Mannheim (Germania)
Outgoing student for 1 academic year

„If you had doubts about doing an Erasmus in Cluj-Napoca, don't wait any longer.

Romania really amazed me by its landscapes in Apuseni park, the wood churches in Maramures, the colorful houses in Sighisoara, the kindness of the Romanians I met, the forests full of snow, the ambiance in the streets of Cluj, the nice view at the Belvedere, the climbing and hike spots around the city, the cosmopolitan life in Cluj-Napoca...

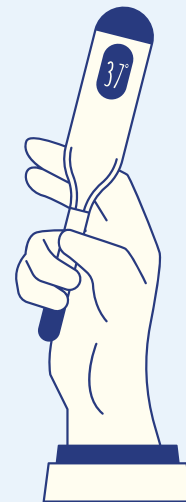
Studying abroad is enriching and I really recommend it. Even though we have the lessons mostly online, I can feel how the teachers and students are welcoming and caring. Although my Erasmus is not over yet, I can tell that this is a unique experience that makes you get to discover people in the same mood as you are, to discover yourself, as well as a country that has a lot to offer.“

C. Marine

Université de Bretagne Occidentale Brest (France),
Faculté de Medecine
Incoming student to UMFH for 1 academic year

„Ca orice experiență interculturală, mobilitatea mea a fost presărată cu mici descoperiri și șocuri constante provenite din diferențele dintre România și țara gazdă, Germania. Odată cu realizarea că sunt independent de familie și comunitatea în care am crescut, m-am deprins treptat cu regulile sociale și culturale, spuse și nespuse, din țara gazdă, și m-am adaptat lor, încetul cu încetul. De la ce fusese inițial o mare necunoscută, a devenit în timp o țară și un oraș foarte dragi mie, pline de persoane prietenoase și dornice să te ajute. Cu timpul, Mannheim a devenit pentru mine un „acasă” la fel de mult pe cât este și Clujul, orașul meu natal. Sunt foarte recunoscător acestei experiențe care mi-a schimbat viața și care mi-a permis să descopăr o cultură despre care, până atunci, numai citisem. Un citat, parafrizat, spunea: „Cultura este pentru oameni ca și apa pentru pești; ne înconjoară în fiecare moment, chiar și atunci când nu o observăm în jurul nostru”, și nicicând nu a fost asta mai evident decât după ce am fost pus în fața unei culturi și mentalități cu totul noi.

A. Mihai

Universitätsklinikum Mannheim (Germania)

Outgoing student for 1 academic year

„Atunci când nu ai deschis nici cinematograful, nici cafenele, nici muzee, nici săli de sport, nici restaurante, nici teatre, nici hoteluri etc. - orice legat de turism sau unde se pot aduna oameni - descoperi cu adevărat orașul unde locuiești. De dinainte să vin în Debrecen îmi făceam planuri cum mă voi plimba după cursuri prin marea pădure din spatele Egyetemváros (Orașului Universitar), însă am făcut numai 4 plimbări prin pădure în lunile petrecute aici. Probabil că m-aș fi plimbat mult mai des pe acolo, dacă nu descopeream pistele de bicicletă ale orașului. Am învățat să merg pe bicicletă abia anul acesta pe bicicletele de închiriat pe care le pune la dispoziție Universitatea Debrecen prin cardul de student. Aproape în fiecare zi a lunii noiembrie închiriam o bicicletă să pot exersa pe ea.

Dura pe puțin 30 de minute să mă acomodez, fiind nevoită să mă descurc cu o bicicletă diferită de cea din ziua anterioară și destul de prost calibrată. Mi-a luat cam 3 săptămâni să învăț suficient de bine încât să am curaj să merg prin parc, dar cum a început luna decembrie, bicicletele de închiriat au fost strânse și nu am mai putut să mă dau. Când a ținut sesiunea am oftat zi de zi că nu pot să explorez orașul pe două roți, mai ales că la Debrecen ninge foarte puține zile pe iarnă. Cum a început semestrul al doilea, am găsit o ofertă bună și am cumpărat-o pe Batavus („Furtunoasa”).

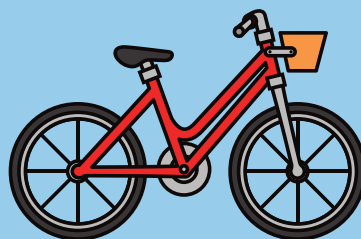
A trebuit să merg până la capătul Debrecenului la un tip ce aducea biciclete de import ca să o iau, iar pe drumul de întoarcere (7 km) a plovat torențial, traficul a fost infernal și bicicleta a fost un pic mai greu de controlat decât aș fi crezut (de aici numele Furtunoasa).”

N. Maria

Universitatea din Debrecen (Ungaria)

Outgoing student for 1 academic year

„Pentru prima dată în studenția mea am în adevăratul sens al cuvântului o vacanță de iarnă. E adevărat că și acasă aveam vacanță de Crăciun, dar stresul examenelor care urmau după vacanță îi furau tot farmecul. Acum singurul inconvenient ar fi pandemia prin care trecem, e destul de greu să experimentezi mai mult decât învățat și Netflix atunci când totul e închis și trebuie să fii înăuntru de la 8 seara la 5 dimineața. Pe de altă parte, asta înseamnă că poți fi plecat de la 5 dimineața la 8 seara, 15 ore, iar 15 ore e suficient să ajungi cu trenul în oricare punct al Ungariei, să te uiți în jur minim 30 de minute și să te întorci acasă.

Acest suspans, ca fiecare tren să ajungă la fix (în general va trebui să schimbi cel puțin un tren dacă vrei să ajungi oriunde altundeva decât Budapesta), dă o savoare cu totul nouă oricărei călătorii, doar orice e mai bun atunci când muncești pentru acel ceva. Un pahar de vin fiert pe malul Balatonului este cu totul altfel atunci când ai legat 3 trenuri și două autobuze pentru a ajunge la localnicul care îl vinde pe malul lacului. Iar păsările de pe lac, adunate zeci lângă mal, se transformă în supporterii tăi, cel puțin asta simți după 6 ore pe tren pentru a ajunge la ele.”

N. Raul

Universitatea din Debrecen (Ungaria)

Outgoing student for 1 academic year

„A fost o decizie curajoasă, dar totodată una dintre cele mai bune pe care le-am luat în viața mea, faptul că am ales, în ciuda pandemiei și a restricțiilor, să merg pentru un an de zile cu Erasmus în Franța! E o decizie pe care aș mai lua-o încă de 100 de ori dacă aș putea și n-aș regreta nici măcar o clipă. Pandemia a schimbat lucrurile și aici, a adus lockdown-uri și restricții mai dure decât în România, dar facultatea din Franța mi-a oferit posibilitatea să merg la școală; în timp ce colegii mei din România faceau ore online zi de zi, eu făceam practică în spital, de dimineața până seara, dar participam și la cursuri fizice.

Pe de altă parte, pandemia a îngreunat socializarea și călătoriile. Asta nu înseamnă că nu ne mai întâlneam sau nu mai călătoream în împrejurimi pentru a completa experiența Erasmus așa cum trebuie să fie ea.

Am întâlnit în Lille zeci, sute de persoane, mi-am făcut o mulțime de prieteni din toate colțurile lumii, din țări despre care nici nu știam unde sunt pe hartă, am învățat despre culturile, obiceiurile și tradițiile lor, iar acum am o mulțime de locuri în lumea asta unde aș putea să merg în vizită și să întâlnesc un prieten.

Mulțumesc Erasmus pentru tot ce mi-ai oferit!”

M.Tudor

Université Catholique de Lille (Franța)

Outgoing student for 1 academic year

„Pentru mulți, decizia de a se lansa în aventura Erasmus, cu toate întrebările și necunoscutele care o înconjoară, este una dificilă. Anul 2020 a adăugat în toată această ecuație problematica pandemiei Covid-19, învăluind lumea în incertitudine, uneori chiar panică. Studenții facultăților de Medicină au fost în special afectați, prin pierderea oportunității de a se forma în spitale, „la patul bolnavului”.

Cu toate acestea, decizia mea de a studia (din nou) în străinătate stătea încă în picioare. Proaspătă studentă în anul 4, abia începusem stagiile clinice și așteptam cu nerăbdare să trec porțile fiecărei specialități, în speranța de a-mi găsi chemarea. Știam deja că anul 5 îl voi petrece învățând într-o țară străină, cunoscând deja imensele avantaje ale formării departe de casă (prin participarea într-o primă mobilitate Erasmus, (JPEMS), în anul 2, în Angers, Franța): exersarea unei alte limbi, maturizarea, prietenii legate pe viață... și multe altele.

În plină perioadă de selecție pentru noua mobilitate, veștile proaste păreau a nu se mai opri: în lume circula un nou virus, aproape neînțeles... epidemie... apoi pandemie. Facultatea – închisă; noi, studenții – acasă, încercând să ne concentrăm la cursuri și stagii online. Atunci am decis că nu voi renunța la mobilitate sub nicio formă, atât timp cât nu se anulează complet.

Pot spune acum, după un semestru petrecut printre colegii francezi, la Bordeaux, că nu regret absolut deloc decizia luată, cu tot stresul suplimentar implicat. Abia când eram în avion, deasupra Europei, am realizat că reușisem – eram în drum spre o facultate unde studenții la medicină sunt esențiali sistemului de sănătate, fiind adevărați angajați ai spitalelor. În fiecare secție, avem un set de sarcini bine trasate, de la anamneza și examenul clinic al pacienților la redactarea scrisorilor de ieșire și a rețetelor, alături de rezidenți. Avem fiecare codul personal de acces în sistemul spitalului și asigurare de malpraxis, deci învățăm devreme că acțiunile noastre, ca profesioniști în sănătate, au întotdeauna consecințe. Bineînțeles, există și mici puncte negative, cum ar fi cantitatea de birocrație, dar pălesc în fața avantajelor.

Experiența Erasmus cuprinde, în mod normal, o importantă parte socială, probabil uneori mai exprimată decât cea academică. Pe timp de pandemie însă, nu avem de ales decât să fim responsabili: mai puține petreceri, excursii, vizite, interacțiuni. Ultimele luni au fost presărate totuși cu mici „escapade”: ieșiri în oraș în grupuri restrânse, promenade pe malurile Garonne-ului, mini-excursii în orașele învecinate... nu poți studia într-o țară nouă fără a o cunoaște puțin, nu?

În final, nu îmi pare rău că am ales să nu-mi ascult temerile, ferindu-mă de incertitudini. Consider că această experiență este o ocazie unică de a mă dezvolta atât pe plan personal, cât și în ceea ce privește viitorul meu ca medic. Cu un nou semestru în față, realizez câte necunoscutے rămân încă, dar nu voi ceda în fața lor. Nimeni nu a devenit un adevărat profesionist fără a fi pus la încercare. Așadar, allez, Erasmus, arată-mi ce ai mai bun!”

P. Sonia

Université de Bordeaux (Franța)

Outgoing student for 1 academic year

#EOD2021

**Pliant realizat de
Biroul Erasmus+**

